

tidskrifterna

Den polska krisen och freds rörelsen



Adam Michnik — skriver i *Telos*

NÄR den tyska freds rörelsen demonstrerar mot Pershing-II-raketer men glömmer SS 20 — är det då ett utslag av en lång preussisk ofrihetstradition?

När västeuropeiska socialister tar avstånd från sovjetisk totalitarism och militär expansionspolitik — bygger man då vidare på en fransk och anglosaxisk frihetlig tradition?

Frågan om de vänsterintellektuellas förhållande till Sovjetunionen var temat för en diskussion i *Der Spiegel* i vintras mellan två av nutidens betydande europeiska politiska skribenter: André Gorz, Sartres lärlunge och bl a författare till den nyligen utkomna "Farväl till proletariatet", och Rudolf Bahro, exilerad östtysk systemkritiker och författare bl a till "Alternativet".

De två huvudpositionerna — Gorz sönderlemmande kritik av den tyska freds rörelsen och den officiella eftergiftspolitik, och Bahros relativa försvar för Sovjetunionen som ett offer för den västliga industrialismen och kolonialismen — är inte nya. Men de har naturligtvis blivit aktualiserade efter Jaruzelskis militärkupp.

Gorz — Bahro-diskussionen bildar kärnan i tidskriften *Telos*' senaste tema-nummer (nr 51, 1982) om den polska krisen och dess följdverkningar för europeisk säkerhetspolitik och för freds rörelsens framtid.

Bland de tjugo bidragen finns artiklar av bl a Cornelius Castoriadis, Adam Michnik och Jacek Kuron. Michniks inlägg, utsmugglat från interneringslägret, är en skarp vidräkning med den dominerande västtyska politiken: "När en tysk socialdemokrat försäkrar

att de internerades situation är tillfredsställande genom att citera den polske vicepresidenten, så tänker jag med bitterhet på de tyska socialdemokraternas öde för 45 år sedan och främmande statsmäns försäkringar om att allt var 'okay' i Tyskland och att de som opponerade sig mot fred och ordning behandlades humant."

THOMAS SÖDERQVIST